

de dette, foretager Formanden i deres Sted dette Valg, og foranstalter det videre Fornødne med Hensyn til Berammelsen, Indvarslingen og Afholdelsen af Commissionens Møde, overensstemmende med de nedenstaaende Regler.

For Commissionen skulle Fæsterne enkeltvis afgive deres Erklæring om, hvorvidt de, uanset, om de fortiden kunne og ville købe, finde de tilbudte Billaar antagelige. Den, som, skjøndt lovligen varslet, hverken møder eller lader møde, ansees at have bifaldet Tilbudet. Antage Fæsterne Betingelserne, eller samtykker Eieren i de Forandringer, som de maatte fordre, tilføres det Fornødne Protokollen under Parternes Haand. Kunne de ikke enes, skal Commissionen, efter foregaaende Underfølgelse, afgive sin Kjendelse for, hvorvidt Tilbudet for hver enkelt Fæstegaard, for hvilken mindelig Overenskomst ikke er tilveiebragt, er billigt eller ikke. Den, som er utilfreds med Kjendelsen, skal strax til Protokollen erklære, hvorvidt han vil indanke samme til Overtaxationscommissionen, hvormed da forholdes efter nedenstaaende Forfrister. Omkostningerne ved Taxationscommissionens Møde bæres af Eieren, ved Overtaxationscommissionens Møde af den, hvem sammes Kjendelse gaar imod.

Udkrift af Forretningen eller Forretningerne tilstilles Amtmanden, som for de Gaardes Vedkommende, for hvilke Tilbudet har erholdt Gyldighed enten ved Fæsternes Erklæring eller ved Commissionernes Kjendelse, uden Ophold lader samme thinglæse paa Eierens Bekostning.

§ 9.

Det Tilbud, der paa fornævnte Maade er læst til Thinge, er bindende saavel for den daværende som for enhver efterfølgende Eier, Besidder eller Bestyrelse af de Fæstegaarde, om hvilke saadan Afgjørelse har fundet Sted, fra Thinglæsningens Dag og indtil Udgangen af Aaret 1866.

Brugerne af de Gaarde, for hvilke Sagen saaledes er afgjort, kunne ikke fordre sig disse overdragne til Selveiendom efter Taxation, førend fra Begyndelsen af Aaret 1867. Derimod skal enhver oprindelig eller senere

indtraadt Fæster eller Fæsters Enke, saa og Enhver, til hvem de retsgyldigen have overdraget deres Adkomst, enten i levende Live eller ved testamentarisk Disposition — i sidstnævnte Tilfælde dog kun paa den Betingelse, at han erklærer sig inden 6 Maaneder efter indtraadt Fæsteledighed, — være berettiget til, i Løbet af den Tid, hvori Eieren efter det Foranstaaende er bunden ved sit Tilbud, at fordre sig Gaarden tilskjødet paa de deri fastsatte Billaar.

Med Hensyn til dem, der have erholdt lovligt Pant i Godset før Tilbudets Thinglæsning, bliver at forholde efter § 25, cfr. § 48.

§ 10.

Naar den Fæster, som efter § 4 kan fordre den i Fæste havende Gaard sig overdragen til Selveiendom, gjør denne Ret gjældende, skal Gaarden med alt dens Tilbehør af Besætning og Inventarium, forsaavidt samme ikke tilhører Brugerens selv, taxeres til den virkelige Værdi, den som fri Eiendom vilde have i Handel og Wandel (Jfr. Frdn. 7de Juni 1827 § 2). Eier Brugerens Bygningerne eller nogen af disse, da kommer den Værdiforøgelse, som Gaarden ved samme har erholdt, ham tilgode, ligesom der ogsaa bliver at tage Hensyn til de Forbedringer, som Brugerens selv har befestet ved Eiendommen, og for hvilke der ved Fæstefratrædelse vilde kunne fordres Erstatning, saavel som til de særegne Begunstigelser, der ved Erectionsbreve for Fideicommisser eller ved andre Dispositioner maatte være indrømmede Godsets Bønder. Denne Taxationssum, med Fradrag af en Trediedeel, er Kjøbesummen.

§ 11.

Af Gaardens Taxationssum, beregnet som i § 10 foreskrevet, tilsvares Kjøberen først det fem og tyvedobbelte Beløb af samtlige Delsler, der aarligen paahvilede Gaarden ifølge Fæstebrevet eller Forpagtningenscontracten. Sæden beregnes til Penge efter Gjennemsnittet af de sidste 24 Aars Capitelstarer, de tvende høieste og de tvende laveste Aar fradragne, og den aarlige Værdi af de øvrige Delsler bestemmes ved Taxation.